

Motion till riksdagen

1985/86:Jo426

Jens Eriksson (m)

Fraktstödet för foderfisk från Östersjön

Fraktstöd för foderfisk från Östersjön infördes den 1 juli 1981 efter förslag av Sveriges Fiskares Riksförbund. Stöd utgår enligt förordningen (1984:63) om prisregleringen på fiskets område, med högst 12 öre/kg för fodersill som utgör bifångst vid konsumtionsfiske i Östersjön, om fodersillen landas vid den svenska östersjökusten och levereras till en fiskmjölsfabrik på västkusten. Syftet med stödet skulle enligt riksförbundets framställning i första hand vara att motverka den vikande råvarutillförseln till fiskmjölsfabriken på Ängholmen, som av förbundet ansågs kunna äventyra den fortsatta driften vid fabriken. Lönsamheten vid fiskmjölsfabriken var enligt förbundet så svag att den inte gav utrymme för att täcka erforderliga avskrivningar.

Till en början anslogs 1 milj. kr. för detta ändamål i budgetpropositionen, vilket belopp i förra årets budgetproposition minskades med 300 000 kr. och föreslås i årets budgetproposition till oförändrat 700 000 kr.

Under tiden har fiskeristyrelsen för vissa fiskebolag tillåtit ett riktat industrifiske i Östersjön av 15 000 ton sill/strömming.

Råvarutillgången till Ängholmen har under 1985 tyvärr sjunkit avsevärt. En av konsekvenserna är att minskade kvantiteter fiskmjöl måste ersättas med import. Under 1985 importerades ca 120 000 ton framför allt från Norge.

Gällande dumpningsförbud är fortfarande i kraft och anges som en av motiveringarna till fraktstödet.

Enligt nedanstående tabell har kostnaderna för transport av industrivaran från Östersjön till Ängholmenfabriken stigit avsevärt.

Tidsperiod	Avdrag i öre/kg för:		
	frakt	hantering	totalt
79/80	12	2	14
80/81	15	2	17
81/82	13	3	16
82/83	14	5	19
83/84	15	5	20
84/85	18	5	21
85/86	18	5	23

Sverige har outnyttjade kvoter av sill/strömming i Östersjön. Under 1985 fanns outnyttjad mängd i storleksordningen 30-40 000 ton. För 1986 finns dessutom en skarpsillkvot på 11 000 ton, vilken knappast kan komma att utnyttjas för mänsklig konsumtion. Det är därför angeläget att det uppnås en

sådan lönsamhet att svenskt fiske kan utnyttja dessa kvoter.

En stor del – och detta gäller i första hand ett riktat fiske efter foderfisk – transporteras på köl när båtarna fiskat full last. Vid bifångster och då fångsterna är mindre måste man anlita lastbil för dessa transporter. Det ger då ingen lönsamhet och eftersom det råder dumpningförbud hamnar fiskaren i en besvärlig situation. Priserna på fiskmjöl, och då även på foderfisk, har under senaste tiden sjunkit, vilket gör situationen besvärligare.

För att fraktbidrag skall utgå får fångsterna innehålla högst 25 % skarpsill, vilket också skapar problem då det är omöjligt att bestämma fångsternas innehåll förrän den sorterats. Det är därför angeläget att följande åtgärder vidtas:

- Fraktstödets maximigräns höjs från 12 till 17 öre/kg.
- Fraktstöd utgår oavsett andelen skarpsill.
- Anslaget höjs från 700 000 till 900 000 kr. och anslaget till skrotningsbidrag minskas med samma belopp.
- Fraktbidrag utgår som tidigare endast vid transport med bil.

Hemställan

Med hänvisning till ovanstående hemställs

1. att riksdagen beslutar att anslaget *E6. Bidrag till fiskets rationalisering m. m.* skall utgå enligt förslaget i budgetpropositionen men att fördelningen görs flexibel så att till fraktstöd för foderfisk från Östersjön får användas upp till 900 000 kr. och att det som ej utnyttjas av sammanlagt 26 000 000 kr. används som premier vid skrotning av vissa äldre fiskefartyg,
2. att riksdagen beslutar att fraktstödet skall maximeras till 17 öre/kg.,
3. att riksdagen beslutar att fraktstöd för foderfisk från Östersjön skall utgå när den transporteras med bil till Ängholmen oavsett fiskslag.

Stockholm den 24 januari 1986

Jens Eriksson (m)